

การศึกษาการไม่อดทนต่อความไม่แน่นอนของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

A Study for Intolerance of Uncertainty among Phetchaburi Rajabhat University Students

วิชญา มณีชัย

Wichaya Maneechai

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี 76000

Faculty of Education, Phetchaburi Rajabhat University, Phetchaburi 76000

*To whom correspondence should be addressed. e-mail: po123wi@hotmail.com

Received: 18 March 2023, Revised: 16 May 2023, Accepted: 21 December 2023

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการไม่อดทนต่อความไม่แน่นอนของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี 2) เปรียบเทียบการไม่อดทนต่อความไม่แน่นอนจำแนกตามคณะของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือนักศึกษาคณะครุศาสตร์และคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โดยการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงจำนวนทั้งสิ้น 109 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบวัดการไม่อดทนต่อความไม่แน่นอนของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ประกอบด้วยตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) ตอนที่ 2 ข้อคำถามของการไม่อดทนต่อความไม่แน่นอน เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) และมีเกณฑ์การให้คะแนน คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบที ผลการวิจัยพบว่า 1) การไม่อดทนต่อความไม่แน่นอนอยู่ในระดับที่สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน (ค่าเฉลี่ย 39.84 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่มีค่าเฉลี่ย 25-36) โดยแบ่งเป็นการไม่อดทนต่อความไม่แน่นอนของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ (ค่าเฉลี่ย 39.04 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่มีค่าเฉลี่ย 25-36) และการไม่อดทนต่อความไม่แน่นอนของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์ (ค่าเฉลี่ย 41.62 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่มีค่าเฉลี่ย 25-36) และ 2) ผลการเปรียบเทียบการไม่อดทนต่อความไม่แน่นอนของนักศึกษาคณะครุศาสตร์และคณะมนุษยศาสตร์พบว่าการไม่อดทนต่อความไม่แน่นอนที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

คำสำคัญ : การไม่อดทนต่อความไม่แน่นอน นักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ

Abstract

The purposes of this research were to: 1) study intolerance of uncertainty among Phetchaburi Rajabhat University students; 2) compare intolerance of uncertainty classified by faculty of Phetchaburi Rajabhat University students. The sampling group were 109 first year students of Faculty of Education and Humanities students Phetchaburi Rajabhat University in academic year 2566 by purposive sampling. The tools used in the research was intolerance of uncertainty inventory. It consists of Part 1: General information of the respondent in a checklist format, Part 2: Questions on intolerance of uncertainty in a 5-point rating scale format. The scoring criteria are: very much, much, moderate, little, least. The data were analyzed by using mean, standard deviation and dependent t-test. The results shown as the follows: 1) intolerance of uncertainty was at a higher level than the standard (mean 39.84, higher than the standard average of 25-36). It was divided into intolerance of uncertainty among Faculty of Education students (mean 39.04, higher than the standard average of 25-36) and intolerance of uncertainty among Faculty of Humanities students (mean 41.62, higher than the standard average of 25-36), and 2) the results of comparing the intolerance of uncertainty among students in the Faculty of Education and Humanities found that there was no significant difference in intolerance of uncertainty at the .05 level.

Keywords : Intolerance of uncertainty, students, Rajabhat University

บทนำ

การตอบสนองทางอารมณ์ ความคิด และพฤติกรรมในเชิงลบต่อสถานการณ์ที่คลุมเครือ ไม่ชัดเจน เป็นสภาวะที่เรียกว่าการไม่อดทนต่อความไม่แน่นอน (Intolerance of Uncertainty) ซึ่งเป็นปัจจัยทางจิตวิทยาที่สำคัญและส่งผลกระทบต่อปัญหาสุขภาพจิต [1]

บุคคลที่ไม่อดทนต่อความไม่แน่นอนจะมีความเชื่อเชิงลบเกี่ยวกับสถานการณ์ที่ไม่สามารถคาดการณ์ได้ มีการประมวลข้อมูล ที่คลุมเครือด้วยความลำเอียง ตีความสถานการณ์ที่ไม่แน่นอนว่าเป็นภัยคุกคาม และพยายามที่จะสร้างความมั่นใจ เพื่อลดความวิตกกังวลจากสถานการณ์นั้น จนอาจเกิดการรับรู้ถึงการขาดความสามารถในการอดทนของตนเอง [2] ความคิดและพฤติกรรมเหล่านี้ส่งผลให้บุคคลกังวลใจ วิตกกังวล และรับรู้ถึงภัยคุกคามเพิ่มมากขึ้น การไม่อดทนต่อความไม่แน่นอน เป็นลักษณะนิสัย (Dispositional Trait) ของบุคคล หรือเป็นความแตกต่างระหว่างบุคคล (Individual Difference Characteristic) ในลักษณะที่เกี่ยวข้องกับความวิตกกังวล [3] การไม่อดทนต่อความไม่แน่นอนมาจากการอธิบายถึงความไม่แน่นอนว่าเป็นคุณลักษณะสำคัญที่เกี่ยวข้องกับความวิตกกังวล และการไม่สามารถทนต่อสิ่งที่ไม่รู้จักนั้นเป็นปัจจัยเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับความผิดปกติทางจิต ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อบุคคลในเชิงลบ กล่าวคือทำให้เกิดความไม่พอใจ ความเครียด และอารมณ์เสีย นำไปสู่การไม่สามารถดำเนินการหรือจัดการต่อสิ่งต่าง ๆ ได้ ไปจนถึงการมีพฤติกรรมที่หลีกเลี่ยงและหลีกเลี่ยงในที่สุด [4]

การไม่อดทนต่อความไม่แน่นอนส่งผลกระทบต่อทั้งในเรื่องของการดำเนินชีวิตและในเรื่องของการทำงาน การเรียน หรือแม้กระทั่งการทํากิจกรรมต่าง ๆ ของบุคคล และการไม่อดทนต่อความไม่แน่นอนนี้ยังส่งผลกระทบต่อคนทุกช่วงวัย โดยเฉพาะช่วงวัยรุ่นที่กำลังเรียนรู้ทั้งการทำงานและการใช้ชีวิต สำหรับวัยรุ่นตอนปลายที่เป็นนิสิตนักศึกษาเป็นวัยแห่งพัฒนาการที่สำคัญของชีวิต [5] และเป็นวัยของรอยต่อระหว่างการเรียนรู้และการประกอบอาชีพ นิสิตนักศึกษาจึงเป็นกลุ่มเปราะบางที่ได้รับผลกระทบทางจิตสูงเมื่อต้องเผชิญกับความท้าทายของชีวิต [6] และเป็นกลุ่มที่ได้รับผลกระทบทางอารมณ์ได้ง่ายแม้ภายใต้สถานการณ์ปกติ การเผชิญกับความคลุมเครือในชีวิตให้ต้องปรับตัวอย่างรวดเร็ว ไม่ว่าจะเป็นการเปลี่ยนแปลงวิถีการใช้ชีวิต พฤติกรรมทางสังคม และรูปแบบการเรียนเป็นระบบออนไลน์ จึงเป็นปรากฏการณ์ที่มีผลต่อสุขภาพจิตของนิสิตนักศึกษา ดังงานวิจัยของ Romeo et al. [7] ที่ศึกษาในประเทศอิตาลี พบว่า กลุ่มนักศึกษามีความวิตกกังวลและภาวะซึมเศร้าสูงกว่ากลุ่มคนทำงานในช่วงของการแพร่ระบาดของ COVID-19 สอดคล้องกับงานวิจัยอีกหลายฉบับที่ผ่านมา พบว่า การปรับเปลี่ยนแบบฉบับพลันจากการเรียนในห้องเรียนเป็นการเรียนแบบทางไกลผ่านระบบออนไลน์ ส่งผลให้นิสิตนักศึกษาเกิดความเครียดและความวิตกกังวล โดยเฉพาะความกังวลเกี่ยวกับความสำเร็จทางการเรียน การทำงานในอนาคต การมีสังคม และสัมพันธภาพกับผู้อื่น [8] แม้ว่าความรุนแรงของการแพร่ระบาดจะลดลงจนนิสิตนักศึกษากลับมาเรียนในสถานศึกษาได้ในบางแห่ง แต่ยังคงมีความไม่แน่นอนในอนาคต นิสิตนักศึกษายังคงมีความวิตกกังวลเกี่ยวกับความไม่แน่นอนในชีวิตจากโรคอุบัติใหม่ ผลการศึกษาของ Zhuo et al. [9] พบว่า นักศึกษาในเมืองอู่ฮั่น (Wuhan) ที่กลับมาเรียนในสถานศึกษาทั้งที่มั่นใจและไม่มั่นใจเกี่ยวกับการแพร่ระบาดระลอกใหม่ของ COVID-19 มีความวิตกกังวลและภาวะซึมเศร้าสูงกว่านักศึกษาที่ไม่คิดว่าจะมีการแพร่ระบาดระลอกใหม่ ผลการวิจัยนี้สะท้อนให้เห็นถึงผลกระทบทางสุขภาพจิตจากการรับรู้ถึงความคลุมเครือและความไม่แน่นอนของเหตุการณ์ในอนาคต

งานวิจัยทั้งในและต่างประเทศที่ได้ศึกษาเรื่องของความสัมพันธ์ระหว่างการไม่อดทนต่อความไม่แน่นอนและสุขภาพจิตในวัยรุ่น ดังเช่นงานวิจัยของ Zavyazkina & Yatsenko [10] ที่ได้ค้นหาว่าการไม่อดทนต่อความไม่แน่นอนเกี่ยวข้องกับความวิตกกังวลทางสังคมในบริบททางวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า การไม่อดทนต่อความไม่แน่นอนมีส่วนสำคัญในการแสดงออกของความวิตกกังวลทางสังคม และงานวิจัยของ Shah & Kumar [11] ที่ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการไม่อดทนต่อความไม่แน่นอนและรูปแบบกลไกการป้องกันตนเอง พบว่า การไม่อดทนต่อความไม่แน่นอนมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับรูปแบบกลไกการป้องกันตนเองเชิงลบ และมีความสัมพันธ์เชิงลบกับรูปแบบกลไกการป้องกันตนเองเชิงบวก งานวิจัยของ Incelenmesi et al. [12] ที่ศึกษาความวิตกกังวลในอนาคตของนักศึกษา การไม่อดทนต่อความไม่แน่นอน การรับรู้ความสามารถของตนเองโดยทั่วไป และความเชื่อเกี่ยวกับการหางานทำในอนาคต พบว่า การไม่อดทนต่อความไม่แน่นอนมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับทั้งความวิตกกังวลในอนาคตที่นำไปสู่ความสิ้นหวังของนักศึกษา และยังพบอีกว่า ระดับความสิ้นหวังของนักศึกษาถูกทำนายโดยการรับรู้ความสามารถของตนเองโดยทั่วไป การไม่อดทนต่อความไม่แน่นอน และความเชื่อเกี่ยวกับความเป็นไปได้ในการหางานทำในอนาคต สำหรับการศึกษาวิจัยเรื่องของการไม่อดทนต่อความไม่แน่นอนในประเทศไทย ได้มีงานวิจัยของ อารยา ปิยะกุล [13] ที่ได้ศึกษาการไม่อดทนต่อความไม่แน่นอนและสุขภาพทางจิตของนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรี ผลการวิจัยพบว่า การไม่อดทนต่อความไม่แน่นอนมีคะแนนรวมเฉลี่ยระดับปานกลาง สุขภาพทางจิตมีคะแนนเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก

จากการศึกษาวิจัยเรื่องของการไม่อดทนต่อความไม่แน่นอนทั้งในและต่างประเทศ ทำให้เห็นได้ว่ากลุ่มที่สมควรได้รับการจัดการหรือการแก้ไขปัญหาระหว่างการไม่อดทนต่อความไม่แน่นอนก็นิสิตนักศึกษา และหากพิจารณาจากงานวิจัยของ วิมลวรรณ ปัญญาอ่อน และรัตนศักดิ์ สันติธาดากุล [14] ที่ได้ศึกษาความชุกของภาวะซึมเศร้าและความเสี่ยงฆ่าตัวตายในวัยรุ่นไทย : การสำรวจโรงเรียนใน 13 เขตสุขภาพ พบว่า เขตสุขภาพที่พบวัยรุ่นมีภาวะซึมเศร้ามากที่สุดอันดับแรกคือเขตสุขภาพที่ 5 ได้แก่ จังหวัดเพชรบุรี สมุทรสาคร สมุทรสงคราม ประจวบคีรีขันธ์ สุพรรณบุรี นครปฐม ราชบุรี และกาญจนบุรี หากจะทำการศึกษาในเรื่องของการไม่อดทนต่อความไม่แน่นอน ควรทำการศึกษาจังหวัดในเขตสุขภาพที่ 5 ด้วยเพราะความเกี่ยวเนื่องกันระหว่างความวิตกกังวลและความเครียดในระดับที่สูงนี้เอง อาจจะทำให้ส่งผลถึงการไม่อดทนต่อความไม่แน่นอนได้ ดังนั้นการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจึงได้

ทำการศึกษาค้นคว้าประกอบของการไม่อดทนต่อความไม่แน่นอน โดยศึกษากับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ซึ่งอยู่ในเขตสุขภาพที่ 5 และโดยเฉพาะในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์นี้ก่อนด้วย เพราะความเกี่ยวเนื่องกันระหว่างความวิตกกังวลและความเครียดในระดับที่สูงนี้เองอาจจะทำให้ส่งผลถึงการไม่อดทนต่อความไม่แน่นอน และสาเหตุที่ได้เลือกศึกษานักศึกษาคณะครุศาสตร์และคณะมนุษยศาสตร์ ด้วยเหตุผลเพราะการที่นักศึกษามีภูมิลำเนาอยู่ในเขตจังหวัดประจวบคีรีขันธ์และเพชรบุรีเป็นส่วนใหญ่นั่นเอง

การศึกษากการไม่อดทนต่อความไม่แน่นอนของนักศึกษาในการวิจัยครั้งนี้ มีความสำคัญต่อกระบวนการที่ส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพของนักศึกษาให้มีการดำเนินชีวิตที่สมบูรณ์ ผู้วิจัยมองว่าการศึกษากการไม่อดทนต่อความไม่แน่นอนของนักศึกษานั้นจะสามารถทำให้ทราบถึงการไม่อดทนต่อความไม่แน่นอนของนักศึกษา และพร้อมกันนั้นก็จะได้มีวิธีในการรับมือแก้ไขหรือช่วยลดและจัดการกับการไม่อดทนต่อความไม่แน่นอนของนักศึกษาได้ ผู้วิจัยจึงได้จัดทำ “การศึกษากการไม่อดทนต่อความไม่แน่นอนของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี” ขึ้น เพื่อสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการวิจัยและการพัฒนานักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษากการไม่อดทนต่อความไม่แน่นอนของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
2. เพื่อเปรียบเทียบการไม่อดทนต่อความไม่แน่นอนจำแนกตามคณะของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรที่ใช้ในการพัฒนา

1. ตัวแปรต้น (Independent Variable) คือ นักศึกษาคณะครุศาสตร์และคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
2. ตัวแปรตาม (Dependent Variable) คือ การไม่อดทนต่อความไม่แน่นอน ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ขอบเขตด้านประชากร นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2566

ขอบเขตด้านกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาคณะครุศาสตร์และคณะมนุษยศาสตร์

ขอบเขตด้านเนื้อหา ความหมายของการไม่อดทนต่อความไม่แน่นอน และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการไม่อดทนต่อความไม่แน่นอน

นิยามศัพท์

1. การไม่อดทนต่อความไม่แน่นอน หมายถึง การตอบสนองทางอารมณ์ความคิดและพฤติกรรมในเชิงลบต่อสถานการณ์ที่คลุมเครือ ไม่ชัดเจน ส่งผลให้บุคคลวิตกกังวล และมีความเชื่อเชิงลบเกี่ยวกับสถานการณ์ที่ไม่สามารถคาดการณ์ได้ ทัศนคติสถานการณ์ที่ไม่แน่นอนว่าเป็นภัยคุกคาม จนอาจเกิดการรับรู้ถึงการขาดความสามารถในการอดทนของตนเอง

2. นักศึกษา หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาในคณะครุศาสตร์และคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2566

3. Carleton หมายถึง นักวิจัยที่ทำการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันจนได้องค์ประกอบของการไม่อดทนต่อความไม่แน่นอนเพียง 2 องค์ประกอบ คือ (1) การไม่อดทนต่อความไม่แน่นอนในอนาคต (Prospective Intolerance of Uncertainty) และ (2) การไม่อดทนต่อความไม่แน่นอนเชิงยับยั้ง (Inhibitory Intolerance of Uncertainty) และได้นำมาจัดทำเป็นแบบวัดการไม่อดทนต่อความไม่แน่นอนจำนวนทั้งสิ้น 12 ข้อ

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ เพื่อศึกษากการไม่อดทนต่อความไม่แน่นอนของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี โดยผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตในการศึกษาดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างแบบวัดการไม่อดทนต่อความไม่แน่นอน มีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

1) ทบทวนเอกสาร งานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศเพื่อนำมาทำเป็นเครื่องมือวัด พร้อมทั้งวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เกี่ยวกับการไม่อดทนต่อความไม่แน่นอน และได้นำมาจัดทำเป็นแบบวัดการไม่อดทนต่อความไม่แน่นอนของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี โดยปรับปรุงจากของ Carleton [1]

2) จัดทำเครื่องมือ คือ แบบวัดการไม่อดทนต่อความไม่แน่นอน โดยกำหนดโครงสร้างของแบบวัดการไม่อดทนต่อความไม่แน่นอน และร่างข้อคำถามจากนิยามศัพท์เฉพาะ ประกอบด้วย 2 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 ข้อคำถามของการไม่อดทนต่อความไม่แน่นอน เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) และมีเกณฑ์การให้คะแนน คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

ขั้นตอนที่ 2 การตรวจสอบคุณภาพของแบบวัดการไม่อดทนต่อความไม่แน่นอน

1) ดำเนินการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือแบบวัดการไม่อดทนต่อความไม่แน่นอน โดยนำแบบวัดให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน เพื่อพิจารณาความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยพิจารณาความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์ของการวิจัย นิยามตัวแปรและข้อคำถามที่ใช้วัดตัวแปร รวมทั้งความถูกต้องและเหมาะสมของภาษาที่ใช้ โดยใช้การหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence: IOC)

2) จากนั้นนำข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไข แล้วนำแบบวัดไปทดลองใช้กับนักศึกษาที่มีคุณลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน

3) นำผลที่ได้มาหาค่าอำนาจจำแนกและความเที่ยงของแบบวัดโดยใช้สูตรค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient)

ขั้นตอนที่ 3 ศึกษาการไม่อดทนต่อความไม่แน่นอน มีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

กลุ่มเป้าหมาย คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ชั้นปี 1 ที่ศึกษาในปีการศึกษา 2566 ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) กำหนดคุณลักษณะในการเลือกแบบเจาะจงโดยเลือกจากนักศึกษาที่ผู้วิจัยได้สอนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 แยกเป็นนักศึกษาคณะครุศาสตร์จำนวน 55 คนและนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์จำนวน 54 คน ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 109 คน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยการเก็บข้อมูลระหว่างการเรียนการสอนของรายวิชาที่สอนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 ซึ่งมีวิธีการคือ ให้นักศึกษาทำแบบวัดการไม่อดทนต่อความไม่แน่นอน จากนั้นจึงเก็บแบบวัดแล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อใช้ในการสรุปอภิปรายผลการดำเนินการวิจัยต่อไป รายละเอียดดังนี้

1. ให้นักศึกษาเตรียมตัวก่อนที่จะทำแบบวัดการไม่อดทนต่อความไม่แน่นอน
2. ชี้แจงการทำแบบวัดการไม่อดทนต่อความไม่แน่นอนให้นักศึกษาก่อนที่จะลงมือทำแบบวัด เมื่อนักศึกษาไม่เข้าใจให้สอบถามเพิ่มเติมก่อนที่จะดำเนินการทำแบบวัด
3. ผู้วิจัยแจกแบบวัดการไม่อดทนต่อความไม่แน่นอน จากนั้นให้นักศึกษาลงมือทำแบบวัดด้วยตนเอง เป็นเวลา 15 นาที
4. เมื่อนักศึกษาทำแบบวัดการไม่อดทนต่อความไม่แน่นอนเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้ตรวจสอบอีกครั้งแล้วจึงเก็บแบบวัดจนกระทั่งครบ เพื่อที่จะนำไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบวัดการไม่อดทนต่อความไม่แน่นอน โดยใช้การแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ
2. วิเคราะห์ข้อมูลการไม่อดทนต่อความไม่แน่นอน โดยหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
3. เปรียบเทียบการไม่อดทนต่อความไม่แน่นอนของนักศึกษา ด้วยการใช้การทดสอบที (t-test Independent Sample)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผลการสร้างแบบวัดการไม่อดทนต่อความไม่แน่นอน

ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในเรื่องการไม่อดทนต่อความไม่แน่นอน โดยทบทวนเอกสาร งานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อนำมาทำเป็นเครื่องมือวัด พร้อมทั้งวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เกี่ยวกับการไม่อดทนต่อความไม่แน่นอน และได้นำมาจัดทำเป็นแบบวัดการไม่อดทนต่อความไม่แน่นอนของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี โดยปรับปรุงจากของ Carleton [1]

จากนั้นได้สร้างแบบวัดการไม่อดทนต่อความไม่แน่นอน โดยกำหนดโครงสร้างของแบบวัดการไม่อดทนต่อความไม่แน่นอน และร่างข้อคำถามจากนิยามศัพท์เฉพาะ จึงได้แบบวัดการไม่อดทนต่อความไม่แน่นอนทั้งสิ้นเป็นจำนวน 12 ข้อ

2. ผลการตรวจสอบคุณภาพของแบบวัดการไม่อดทนต่อความไม่แน่นอน

2.1 การวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity)

การวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบวัด โดยการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน แล้วนำผลที่ได้มาหาค่าดัชนีค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหา (IOC) เป็นรายชื่อ ซึ่งใช้เกณฑ์การคัดเลือกข้อความที่ค่าความสอดคล้องระหว่าง

ข้อคำถามกับเนื้อหา (IOC) ตั้งแต่ 0.6 ขึ้นไป ได้แบบวัดการไม่อดทนต่อความไม่แน่นอน จำนวน 12 ข้อ ไปทดลองใช้กับนักศึกษาที่มีคุณลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน

ขั้นตอนการวิเคราะห์หาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหา (IOC) ของแบบวัดการไม่อดทนต่อความไม่แน่นอน มีดัชนีค่าความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence: IOC) ระหว่าง 0.60 – 1.00 จึงได้ข้อคำถามทั้งสิ้น 12 ข้อ

2.2 การวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

การวิเคราะห์อำนาจจำแนกของข้อคำถามในแบบวัดการไม่อดทนต่อความไม่แน่นอน ระหว่างกลุ่มตัวอย่าง ที่ได้คะแนนรวมของการไม่อดทนต่อความไม่แน่นอนต่ำและสูง โดยใช้คะแนนเปอร์เซ็นต์ไทล์ 50 และวิเคราะห์โดยใช้สถิติที (t-test for Independent Groups) การวิเคราะห์อำนาจจำแนกจากพบว่า ทุกข้อคำถามสามารถจำแนกความแตกต่างได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

2.3 การวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น (Reliability Coefficients)

การวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดการไม่อดทนต่อความไม่แน่นอน โดยการหาค่าความคงที่ภายในด้วยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาค (Cronbach's alpha) ผลปรากฏว่าค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดการไม่อดทนต่อความไม่แน่นอนมีค่า .83 แสดงว่าแบบวัดการไม่อดทนต่อความไม่แน่นอนมีค่าความเชื่อมั่นอยู่ในระดับสูง

3. ผลการศึกษาการไม่อดทนต่อความไม่แน่นอน

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้กำหนดสัญลักษณ์แทนค่าสถิติดังนี้

$\bar{x}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
t	แทน	ค่าสถิติการทดสอบ t-test
p value	แทน	ค่านัยสำคัญทางสถิติ

3.1 การไม่อดทนต่อความไม่แน่นอนของนักศึกษา

ตารางที่ 1 การไม่อดทนต่อความไม่แน่นอนของนักศึกษาคณะครุศาสตร์และคณะมนุษยศาสตร์ ปีการศึกษา 2566 จำนวน 109 คน

การไม่อดทนต่อความไม่แน่นอน	n	$\bar{x}$	S.D.	เกณฑ์มาตรฐาน*
การไม่อดทนต่อความไม่แน่นอนของนักศึกษาคณะครุศาสตร์	55	39.04*	7.51	
การไม่อดทนต่อความไม่แน่นอนของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์	45	41.62*	5.64	25-36
รวม	109	39.84*	7.06	

* ค่าเฉลี่ยของการไม่อดทนต่อความไม่แน่นอนที่ได้เทียบกับเกณฑ์มาตรฐาน

จากข้อมูลตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่านักศึกษาคณะครุศาสตร์และคณะมนุษยศาสตร์ ปีการศึกษา 2566 จำนวนรวมทั้งสิ้น 109 คน มีการไม่อดทนต่อความไม่แน่นอนอยู่ในระดับที่สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน โดยมีค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ตามลำดับดังนี้ การไม่อดทนต่อความไม่แน่นอนของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 39.04 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 7.51 การไม่อดทนต่อความไม่แน่นอนของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 41.62 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 5.64 และผลรวมการไม่อดทนต่อความไม่แน่นอนของนักศึกษาคณะครุศาสตร์และคณะมนุษยศาสตร์ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 39.84 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 7.06

3.2 การเปรียบเทียบการไม่อดทนต่อความไม่แน่นอน

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบการไม่อดทนต่อความไม่แน่นอนของนักศึกษาคณะครุศาสตร์และคณะมนุษยศาสตร์ ปีการศึกษา 2566 จำนวน 109 คน

ครุศาสตร์ (N=55)		มนุษยศาสตร์ (N=54)		t	p value
$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
3.25	0.63	3.47	0.47	1.98	.051

จากข้อมูลตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่านักศึกษาคณะครุศาสตร์และคณะมนุษยศาสตร์ ปีการศึกษา 2566 จำนวนรวมทั้งสิ้น 109 คน มีการไม่อดทนต่อความไม่แน่นอนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยมีค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ตามลำดับดังนี้ การไม่อดทนต่อความไม่แน่นอนของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.25

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.63 และการไม่อดทนต่อความไม่แน่นอนของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.47 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.47

สรุปผลการวิจัย

1. การไม่อดทนต่อความไม่แน่นอนของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

การไม่อดทนต่อความไม่แน่นอนของนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง พบว่ามีการไม่อดทนต่อความไม่แน่นอนอยู่ในระดับที่สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน (ค่าเฉลี่ย 39.84 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่มีค่าเฉลี่ย 25-36) โดยแบ่งเป็นการไม่อดทนต่อความไม่แน่นอนของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ (ค่าเฉลี่ย 39.04 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่มีค่าเฉลี่ย 25-36) และการไม่อดทนต่อความไม่แน่นอนของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์ (ค่าเฉลี่ย 41.62 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่มีค่าเฉลี่ย 25-36)

2. การเปรียบเทียบการไม่อดทนต่อความไม่แน่นอนของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี โดยจำแนกตามคณะ

ผลการเปรียบเทียบการไม่อดทนต่อความไม่แน่นอนของนักศึกษาคณะครุศาสตร์และคณะมนุษยศาสตร์พบว่าการไม่อดทนต่อความไม่แน่นอนที่ไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

1. ผลการศึกษาการไม่อดทนต่อความไม่แน่นอนของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี พบว่า นักศึกษามีการไม่อดทนต่อความไม่แน่นอนอยู่ในระดับที่สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน ทั้งนี้เพราะวัยรุ่น มีการพัฒนาทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ซึ่งพัฒนาการในแต่ละด้านของวัยรุ่นส่งผลต่อการไม่อดทนต่อความไม่แน่นอนด้วยเช่นกัน จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการไม่อดทนต่อความไม่แน่นอนของวัยรุ่นนั้น ทำให้เห็นว่าในช่วงวัยรุ่นนั้นเป็นช่วงวัยที่สำคัญในการที่ต้องพัฒนาเรื่องความอดทนต่อความไม่แน่นอน เนื่องจากหลายงานวิจัยได้พบว่า การไม่อดทนต่อความไม่แน่นอนของวัยรุ่นนั้นส่งผลทั้งสุขภาพทางจิต สุขภาพจิต และอารมณ์เชิงลบ ซึ่งจะเป็นสิ่งที่ขัดขวางการเจริญเติบโตและการดำรงชีวิตในอนาคตของวัยรุ่น การไม่อดทนต่อความไม่แน่นอนมีความเกี่ยวข้องกับความกลัว ความเครียด ความวิตกกังวล และเป็นปัจจัยเสี่ยงที่สำคัญสำหรับปัญหาสุขภาพจิต และอารมณ์เชิงลบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงเวลาที่สุขภาพ เศรษฐกิจ และสังคมไม่แน่นอน ซึ่งจะเป็นสิ่งที่ขัดขวางการเจริญเติบโตและการดำรงชีวิตของบุคคลในอนาคต ซึ่งหากพิจารณาจากข้อสรุปในการวิจัยจากที่ได้ศึกษาทั้งหมดแล้วนั้นชี้ให้เห็นตรงกันว่า เมื่อบุคคลมีการไม่อดทนต่อความไม่แน่นอนเกิดขึ้นก็จะมีในเรื่องของความกลัว ความเครียด และความวิตกกังวลเกิดขึ้นตามมา แต่ถ้าบุคคลไม่มีการไม่อดทนต่อความไม่แน่นอนก็จะทำให้บุคคลมีสุขภาพจิตที่ดีและยังส่งผลในเรื่องของการปรับตัวและการดำเนินชีวิตที่ดีด้วยเช่นกัน เนื่องจากการไม่อดทนต่อความไม่แน่นอน (Intolerance of Uncertainty) เป็นลักษณะนิสัย (Dispositional Trait) ของบุคคลมาจากการอธิบายถึงความไม่แน่นอนว่าเป็นคุณลักษณะสำคัญที่เกี่ยวข้องกับความวิตกกังวล [1] และการไม่สามารถทนต่อสิ่งที่ไม่รู้จักนั้นเป็นปัจจัยเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับความผิดปกติทางจิต และเมื่อบุคคลมีการไม่อดทนต่อความไม่แน่นอนเกิดขึ้นก็อาจส่งผลกระทบต่อบุคคลในเชิงลบ กล่าวคือทำให้เกิดความไม่พอใจ ความเครียด และอารมณ์เสีย นำไปสู่การไม่สามารถดำเนินการหรือจัดการต่อสิ่งต่าง ๆ ได้ ไปจนถึงการมีพฤติกรรมที่หลีกเลี่ยงและหลีกเลี่ยงในที่สุด ดังนั้นการจัดการและรับมือหรือการแก้ไขปัญหาเรื่องของการไม่อดทนต่อความไม่แน่นอนในกลุ่มวัยรุ่นที่เป็นนิสิตนักศึกษา ต้องลงไปในเรื่องของการพัฒนา ซึ่งจะเห็นได้ว่าพัฒนาการทุกด้านของวัยรุ่นนั้น ถ้าได้รับการส่งเสริมพัฒนาให้ครบทุกด้านเป็นอย่างดีก็จะทำให้บุคคลมีพัฒนาการที่สมบูรณ์ ส่งผลต่อการดำเนินชีวิตที่ดีต่อไปได้ และหากกว่าวัยรุ่นไม่ได้รับการส่งเสริมพัฒนาในเรื่องของการพัฒนาตามช่วงวัยอย่างครบถ้วนทุกด้านแล้วนั้น ก็จะนำไปสู่ความไม่สมบูรณ์พร้อมของการพัฒนาและทำให้เป็นบุคคลที่ประสบกับปัญหาต่าง ๆ รวมไปถึงการเป็นบุคคลที่มี “การไม่อดทนต่อความไม่แน่นอน” หรือในอีกแง่มุมหนึ่งจะอธิบายได้ว่า “การไม่อดทนต่อความไม่แน่นอน” อาจจะทำให้เกิดความไม่สมบูรณ์พร้อมของการพัฒนาในบุคคลก็เป็นได้

สำหรับการไม่อดทนต่อความไม่แน่นอนของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ทั้งนักศึกษาคณะครุศาสตร์และคณะมนุษยศาสตร์ที่มีคะแนนการไม่อดทนต่อความไม่แน่นอนอยู่ในระดับที่สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานนั้น เนื่องจากนักศึกษาส่วนใหญ่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี จะเป็นนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาเกิดในพื้นที่ถิ่นเกือบทั้งหมด และบางส่วนก็มาจากจังหวัดที่ใกล้เคียง ซึ่งถือว่าอยู่ในภาคเดียวกันตรงนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ วิมลวรรณ ปัญญาอ่อน และรัตนศักดิ์ สันติธาดากุล [14] ที่ได้ศึกษาความชุกของภาวะซึมเศร้าและความเสี่ยงฆ่าตัวตายในวัยรุ่นไทย : การสำรวจโรงเรียนใน 13 เขตสุขภาพ พบว่า เขตสุขภาพที่พบวัยรุ่นมีภาวะซึมเศร้ามากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ เขตสุขภาพที่ 5 เขตสุขภาพที่ 7 และเขตสุขภาพที่ 13 โดยเขตสุขภาพที่พบวัยรุ่นมีภาวะซึมเศร้ามากที่สุดอันดับแรกคือเขตสุขภาพที่ 5 ได้แก่ จังหวัดเพชรบุรี สมุทรสาคร สมุทรสงคราม ประจวบคีรีขันธ์ สุพรรณบุรี นครปฐม ราชบุรี และกาญจนบุรี ทั้งนี้วัยรุ่นที่มีความเสี่ยงฆ่าตัวตายมีโอกาสที่จะมีภาวะซึมเศร้ามากกว่าวัยรุ่นที่ไม่มีความเสี่ยงฆ่าตัวตาย 9.8 เท่า

2. ผลการเปรียบเทียบการไม่อดทนต่อความไม่แน่นอนของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี พบว่าทั้งนักศึกษาคณะครุศาสตร์และคณะมนุษยศาสตร์มีการไม่อดทนต่อความไม่แน่นอนที่ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เพราะลักษณะของกลุ่มตัวอย่างที่ใกล้เคียงกัน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ อารยา ปิยะกุล [13] ที่ได้ศึกษาการไม่อดทนต่อความไม่แน่นอนและสุขภาวะทางจิตของนิสิตนักศึกษา ระดับปริญญาตรี พบว่า การไม่อดทนต่อความไม่แน่นอนมีคะแนนรวมเฉลี่ยระดับปานกลาง สุขภาวะทางจิตมีคะแนนรวมเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งถือว่าเชื่อมโยงกับการศึกษาวิจัยในครั้งนี้

กล่าวโดยสรุปคือการที่นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีทั้งนักศึกษาคณะครุศาสตร์และคณะมนุษยศาสตร์มีคะแนนการไม่อดทนต่อความไม่แน่นอนอยู่ในระดับที่สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานสามารถเชื่อมโยงกับงานวิจัยของของ วิมลวรรณ ปัญญาอ่อน และรัตนศักดิ์ สันติธาดากุล [14] ได้เป็นอย่างดี ด้วยเพราะเหตุผลของการวิจัยที่ค้นพบวัยรุ่นที่มีภาวะซึมเศร้ามากที่สุดนั่นเอง และแน่นอนว่าจะนำไปสู่การไม่อดทนต่อความไม่แน่นอนของบุคคล อีกทั้งคะแนนการไม่อดทนต่อความไม่แน่นอนของนักศึกษาทั้งสองคณะ ไม่แตกต่างกันก็ได้เชื่อมโยงกับงานวิจัยของ อารยา ปิยะกุล [13] จึงเป็นเหตุทำให้งานวิจัยครั้งนี้พบการไม่อดทนต่อความไม่แน่นอนของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ทั้งนักศึกษาคณะครุศาสตร์และคณะมนุษยศาสตร์มีคะแนนการไม่อดทนต่อความไม่แน่นอนอยู่ในระดับที่สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลวิจัยไปใช้

สามารถนำผลการวิจัยไปใช้ในการอ้างอิงเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนของนักศึกษาเนื่องจากการจัดการหรือรับมือกับการไม่อดทนต่อความไม่แน่นอนของบุคคลจะช่วยพัฒนาศักยภาพในหลายๆด้าน โดยเฉพาะทางการเรียน เพราะเมื่อบุคคลเกิดความผ่อนคลาย เกิดความสบายใจ และไม่เกิดความวิตกกังวลก็จะช่วยให้บุคคลเกิดความคิด ความสามารถ และมีพฤติกรรมที่เอื้อต่อการเรียนการสอนเป็นอย่างยิ่ง

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ผู้วิจัยควรทำวิจัยการเปรียบเทียบกับนักศึกษาในทุกคณะของมหาวิทยาลัย เพื่อจะได้ผลรวมของการไม่อดทนต่อความไม่แน่นอนของนักศึกษาทั้งมหาวิทยาลัย และจะได้ทราบผลการเปรียบเทียบการไม่อดทนต่อความไม่แน่นอนของนักศึกษาในแต่ละคณะด้วย

เอกสารอ้างอิง

- [1] Berenbaum, H., Bredemeier, K., & Thompson, R. J. Intolerance of uncertainty: Exploring its dimensionality and associations with need for cognitive closure, psychopathology, and personality. *Journal of Anxiety Disorders* 200; 22: 117-125.
- [2] Jacoby, R. J. Intolerance of uncertainty. In J. S. Abramowitz & S. M. Blakey (Eds.), *Clinical handbook of fear and anxiety: Maintenance processes and treatment mechanisms*. American: Psychological Association; 2020.
- [3] Carleton, R. N., Gosselin, P., & Asmundson, G. J. G. The intolerance of uncertainty index: Replication and extension with an English sample. *Psychological Assessment* 2010; 22(2): 396-406.
- [4] Carleton, R. N. Into the unknown: a review and synthesis of contemporary models involving uncertainty. *J. Anxiety Disord* 2016; 39: 30-43.
- [5] Tan, Y., Huang, C., Geng, Y., Cheung, S. P., & Zhang, S. Psychological well-being in Chinese college students during the COVID-19 pandemic: Roles of resilience and environmental stress. *Frontiers in psychology* 2021; 12.
- [6] Faisal, R. A., Jobe, M. C., Ahmed, O., & Sharker, T. Mental health status, anxiety, and depression levels of Bangladeshi university students during the COVID-19 pandemic. *International journal of mental health and addiction* 2021; 1-16.
- [7] Romeo, A., Benfante, A., Castelli, L., & Di Tella, M. Psychological distress among Italian university students compared to general workers during the COVID-19 pandemic. *International journal of environmental research and public health* 2021; 18(5): 2503.
- [8] Aristovnik, A., Keržič, D., Ravšelj, D., Tomaževič, N., & Umek, L. Impacts of the COVID-19 pandemic on life of higher education students: A global perspective. *Sustainability* 2020; 12(20): 8438.
- [9] Zhuo, L., Wu, Q., Le, H., Li, H., Zheng, L., Ma, G., & Tao, H. COVID-19-Related Intolerance of Uncertainty and Mental Health among Back-To-School Students in Wuhan: The Moderation Effect of Social Support. *International journal of environmental research and public health* 2021; 18(3): 981.
- [10] Zavyazkina, N., & Yatsenko, V. Intolerance to uncertainty as a factor of social anxiety among student youth. *Collection of scientific works "Problems of modern psychology"* 2021; (52): 39-60.

- [11] Shah, N., & Kumar, N. Intolerance of Uncertainty and Defense Styles in Young Adults. Semantic Scholar [Internet]. 2021 [cited 2023 June 21]. Available from: <https://www.semanticscholar.org/paper/Intolerance-of-Uncertainty-and-Defense-Styles-in-Shah-Kumar/042073e8fae0616f5e93af3959e38de133c98d54>
- [12] İncelenmesi, Ö., Bozkur, B., Kiran, B., Cengiz, Ö., & Kelimeler, A. The Examination of College Students' Hopelessness, Intolerance of Uncertainty, Perception towards Finding a Job and Self-Efficacy. *Kastamonu Education Journal* 2020; 28(6): 2401-2409.
- [13] อารยา ปิยะกุล. การไม่อดทนต่อความไม่แน่นอน และสุขภาวะทางจิตของนิสิตนักศึกษาในช่วงเวลาที่ไม่แน่นอนจากการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019. *วารสารครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย* 2565; 50 (2): 1-14.
- [14] วิมลวรรณ ปัญญาว่อง และ รัตนศักดิ์ สันติธาดากุล. ความสุขของภาวะซึมเศร้าและความเสี่ยงฆ่าตัวตายในวัยรุ่นไทย: การสำรวจโรงเรียนใน 13 เขตสุขภาพ. *วารสารสุขภาพจิตแห่งประเทศไทย* 2563; 28(2): 136-149.